

Čís. 3767.

Při žalobě dle Šu 37 ex. ř. nepřesahuje hodnota předmětu rozepře výši pohledávky, pro niž byla vedena exekuce. Nezáleží na tom, že odvolací soud ocenil předmět sporu výše (§ 500 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 24. dubna 1924, Rv I 155/24.)

Proti exekuci zabavením, uschováním a prodejem movitostí ku vydobytí pohledávky 546 Kč vznesla žalobkyně žalobu dle Šu 37 ex. ř., tvrdíc právo vlastnické ku zabaveným předmětům. **Procesní soud první stolice** uznal podle žaloby, **odvolací soud** rozsudek potvrdil a ocenil předmět sporu na 3.000 Kč. **Nejvyšší soud** odmítl dovolání žalovaného.

D u v o d y:

Podle §§ 57 a 54 odstavec druhý j. n. je hodnota tohoto sporu rovna nejvýše pohledávce, pro niž zástavní právo bylo zřízeno (sr. též judikát čís. 242 uveř. v úř. sbírce býv. víd. nejv. s. pod čís. 1674). Tato pohledávka nedosahuje však ani 1000 Kč, pročež je dovolání dle Šu 502 c. ř. s. nepřipustným a musilo býti jako takové odmítnuto dle Šu 507 c. ř. s.

Čís. 3768.

Zaměstnanec na zabraném velkém majetku pozemkovém nemůže se domáhati zajištění svých pensijních (zaopatřovacích) požitků vkladem zástavního práva na velkém majetku pozemkovém.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1924, Rv I 177/24.)

Žalobce byl úředníkem na panství žalovaného a byl dán dne 1. ledna 1920 do pense s výslužným ročních 12.000 Kč, spolužalující manželce žalobcově pak přírčen pro případ smrti žalobce nárok na výslužné 6.000 Kč. Majetek žalovaného byl zabrán. Žalobu, by žalovaný majitel byl uznán povinným zajistiti knihovně nárok žalobců na svých nemovitostech, **o b a n i ž š í s o u d y** zamítly, **o d v o l a c í s o u d** z těchto **d ů v o d ů**: Jak odvolatelé, tak i soud první jsou toho názoru, že způsob, jakým zajištění nároků státi se má, není v zákoně stanoven a že tedy i knihovní zajištění je přípustné. Kdežto však první soud je toho náhledu, že způsob, jakým zajištění státi se má, oprávněni jsou voliti si žalobci, tvrdí odvolatelé, že způsob zajištění určiti má sám soud. Avšak oba názory jsou mylné, neboť zákon ze dne 12. února 1920, čís. 118 sb. z. a n., přesně stanoví způsob, jakým zajištění se má státi. V Šu 3 praví tento zákon, že povinností osob, hospodařících na zabraném majetku, jest dostatečně zajistiti pensijní a jiné zaopatřovací požitky, z v l á š t ě zřízenými fondy a dotacemi fondů samostatně účetně vykazovaných. Slovo »zvláště« nemá významu »mimo jiné«, nýbrž »zvláště k tomu